

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o **maloleté deti B. P.** nar. X., I. nar. X. a I., nar. X., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v R., R, deti rodičov matky **E. B.**, bývajúcej v R. a otca **P. B.**, bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. L. J., advokátom so sídlom v R., **o zverenie maloletých do striedavej osobnej starostlivosti**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1 P 9/2010, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2011 sp. zn. 7 NcC 5/2011, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní **zastavuje.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 7 NcC 5/2011 rozhodol ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.), že sudcovia Okresného súdu Ružomberok JUDr. I. Š., JUDr. B. K., Mgr. R. K., JUDr. J. Majerčíková, JUDr. J. T., JUDr. J. D.á, JUDr. M. P., JUDr. V. T. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1P 9/2010.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal otec maloletých detí dovolanie v doplnenom znení ustanoveným právnym zástupcom (viď č.l. 47, 224, 370 a 391 spisu), ktorým namietal správnosť rozhodnutia krajského súdu o nevyhlúčení sudcov okresného súdu z rozhodovania v danej veci z dôvodu ich zaujatosti, pretože v minulosti opakovane (trikrát) nevyhoveli návrhom otca na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi. Navrhol, aby dovolací

súd uznesenie krajského súdu zmenil a vylúčil sudcov Okresného súdu Ružomberok z prejednávania a rozhodovania veci pod sp.zn. 1 P 9/2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať v zmysle ustanovenia § 103 O.s.p. a dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a preto treba dovolacie konanie zastaviť.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodit', že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie (i rozhodnutie) určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Ustanovenie § 103 O.s.p. ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia **odvolacieho súdu**, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolaním možno napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, teda len rozhodnutia, ktoré sú výsledkom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Občianske súdne konanie je dvojinštančné; riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské súdy (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa

(v konaniach uvedených v § 9 ods. 2 O.s.p.) rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§10 ods. 2 O.s.p.). Iné rozhodnutia krajských súdov alebo najvyššieho súdu nie sú preto spôsobilými predmetmi dovolania.

Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť súdu, ktorý by rozhodoval o dovolaniach proti rozhodnutiam, ktoré neboli vydané odvolacím súdom v inštančnom postupe. Funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky určuje len na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.), ďalej na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích (§ 10a ods. 1 O.s.p.), na rozhodovanie o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho (§ 10a ods. 2 O.s.p.), na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O.s.p.) a napokon na rozhodovanie o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 4 O.s.p.).

O žiadny z vyššie uvedených prípadov v predmetnej veci nejde. Dovolanie (resp. opravný prostriedok) otca totiž smeruje proti uzneseniu, ktorým Krajská súd v Žiline rozhodol o nevyhlúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania v tejto veci (§ 14 – § 16 O.s.p.); krajský súd nerozhodol tu teda ako súd, ktorého rozhodnutie by bolo spôsobilé tvoriť predmet ďalšieho dovolacieho konania, ani odvolacieho konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

So zreteľom na uvedené treba vyvodiť, že na prejednanie dovolania podaného otcom maloletých detí Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky chýba funkčná príslušnosť. Chýbajúca funkčná príslušnosť predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, pre ktorú bolo treba dovolacie konanie zastaviť podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 243c O.s.p.

O trovách dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď konanie ktoré mohlo začať i bez návrhu bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. novembra 2011

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť:

Hrčková Marta